

Dragi učenci, spoštovani učitelji in vsi prisotni,

Gospod predsednik republike Borut Pahor

Gospod župan

Gospa ravnateljica

Danes zaključujete šolsko leto zato ste gotovo vsi veseli. Končalo se neko obdobje, o tem, da uspešno ne dvomim. Upam, da se za vedno končuje tudi čas, ko niste smeli v šolo, ko se pod masko ni videlo vašega razposajenega nasmeha.

Naj začnem z našo veteransko zahvalo, vodstvu šole in učiteljici zgodovine pa tudi vam spoštovani učenci, da ste nas ali bolje rečeno meni, dovolili, da sem v imenu vseh nas veteranov osamosvojitvene vojne smel, sicer samo učencem 8 in 9 razredov predstaviti v skromnih 6 šolskih urah tisto, za kar vas prosim, da imate vedno v mislih. Samostojna država Republika Slovenija nam ni bila podarjena.

Saj veste dragi učenci, o tem, ste se ali se še boste učili, da smo Slovenci vedno želeli in hrepeneli, da bi imeli lastno državo, da bi po možnosti ta obsegala vse tiste kraje, ker živijo Slovenci, kjer gojijo slovenske navade in slovensko kulturo. Žal so ostale želje mnogih generacij Slovencev pred nami neuresničene. Mnogi, so se za to borili z orožjem, drugi z besedo, pesmijo, mnogi so za to dali svoja življenja, tudi v osamosvojitveni vojni leta 1991.

Naša generacija je imela tudi zaradi takratnih razmer v Evropi in naši takratni državi Jugoslaviji zgodovinsko priložnost, da oblikujemo lastno državo.

Imeli smo to neodtujljivo pravico kot narod, ki je lahko ponosen na svoj jezik, svojo kulturo, svoje pesnike, pisatelje, svoje slikarje, ter številne druge umetnike, športnike, znanstvenike. Prav zaradi tega je gotovo pravica takšnega naroda, da si ustvari tudi svojo državo še toliko večja.

Oboroženi spopadi za samostojno Slovenijo so trajali sicer kratek čas. Zahtevali pa so pogum in odločnost prav vseh Slovencev. Morebiti se sprašujete, zakaj so med veteranskimi prapori tudi lovski in gasilski: Lahko bi bile tudi zastave civilne zaščite, zdravstvenih delavcev, Rdečega križa, Karitasa in še koga iz trikratne in današnje civilne družbe. Pripadniki vseh teh struktur so bili takrat v osamosvojitveni vojni zraven, nekateri zelo blizu oboroženih spopadov ali so delovali celo med oboroženimi spopadi. Na marsikoga izmed teh je država pozabila.

Ustvarili smo samostojno državo. Ob tem smo si želeli in si prizadevali, da bi nam bila ta država tudi prijazna domovina. Žal tudi danes nekaterim našim sodržavljanom ta naša država, ki jo lahko pojmuje kot zaokroženo celoto z državnimi mejami, institucijami in državnim aparatom ni prijazna domovina.

Prav zaradi tega si moramo vsi skupaj prizadevati, da bi se vsi predvsem pa vi mladi v naši domovini dobro počutili, da boste zrasli v odgovorne državljane, ki jim ne bo vseeno za sodržavljanke, za mlade in starejše.

Vsi skupaj bomo toliko bogati, tako materialno, kot tudi duhovno kolikor bo bogat naš najrevnejši sodržavljan. Za našo domovino, za naše skupno dobro se je potrebno in vredno potruditi po naših najboljši močeh. Domovino, imejte vedno v mislih, tako kot so jo imeli številni naši pesniki in pisatelji, ki niso pisali pesmi o državi temveč o domovini.

Spoštovani učenci

Naj vam počitnice minejo prijetno. Kot nekdanji policist pa seveda vedno govorim, pazite na svojo varnost, da se boste jeseni zdravi vrnili v šolske klopi nabirat novega znanja.

Vsem čestitam ob jutrišnjem prazniku Dnevu državnosti, prazniku naše domovine.

Srečno moja draga Slovenija.